

[Grethe Philip.]

ner, at der dér er noget, man skal sætte mere ind på, men lad os nu først høre, hvad det pædagogiske nævn siger om fordele og ulemper, førend vi tager endelig stilling. Som anført i betænkningen ønsker et mindretal, hvortil det radikale venstre hører, at ministeren stadig skal holde fripladsreglerne under observation med henblik på behov for fremtidige ændringer.

Konklusionen er: der er her tale om en særdeles god social prioritering. Jeg kan på mit partis vegne anbefale at stemme for de ændringsforslag, der er stillet af ministeren, men ved tredje behandling at stemme imod, hvad jeg vil kalde den blindtarm, der er tilbage vedrørende betaling for læge- og tandlægeudgifter.

Kurt Brauer: Vi er nu kommet igennem en periode i dansk parlamentarisme, hvor der ikke kunne forhandles. Vi har fået en ny regering, og der kan tales om tingene igen. Vi blev engang for en tid tilbage præsenteret for et forslag om, at der skulle spares. Det blev vi selvfølgelig ikke informeret om i folketinget først og fremmest, vi fik at vide igennem pressen, at en såkaldt støvsugerbande havde besluttet sig for, at der skulle spares 50 mill. kr. Vi fik også at vide, hvordan de skulle spares; der var ikke tale om, at der var lagt op til en forhandling i socialudvalget om, at man kunne spare noget sådant. Det var en lille klub af sparespecialister fra de tre daværende regeringspartier, som havde fundet ud af, hvordan dette skulle køres. Der var ingen åbne døre; der var lukket for forhandling om, hvordan man kunne spare disse penge. Den periode er vi kommet igennem.

Der er ikke her tale om, at der skal hentes 50 mill. kr.; der er tale om, at der skal gives 50 mill. kr. til en sektor. Det er altid morsommere at prioritere på det sociale område, når det sker i forbindelse med forøgelse af udgifterne, det er altid kedeligt at skulle prioritere, når udgifterne er på vej nedad.

Jeg vil ikke sige som den mand, der engang har sagt: mine værste fjender er mine gamle taler, men jeg synes, det var ualmindelig ondskabsfuldt af fru Grethe Philip, at hun ville tvinge mig til at læse, hvad jeg har sagt tidligere. Det er sådan lige på kanten af sadisme, forekommer det mig.

I øvrigt vil jeg sige, at jeg har ændret opfattelse, jeg har skiftet mening om disse problemer. Men da det jo er noget aldeles forfærdeligt at gøre i dansk politik — det er sådan, at man kan skabe mundheld om det, hvis man skifter mening i dansk politik — så er jeg selvfølgelig også nødt til at garnere min tilståelse af, at jeg har skiftet mening, med en hel række forbehold. Der er selvfølgelig ikke tale om, at jeg nu mener, at gratisprincippet er et dårligt princip. Jeg er stadig væk tilhænger af gratisprincippet, jeg mener, at den rigtige måde at gennemføre en institutionspolitik på er ved at sørge for, at de forældre, som skal have deres børn derind, ikke får en kopskat lagt oven på den skat, de betaler i forvejen.

Jeg har i den gamle sag, som den blev lagt frem, oplevet, at kun det allermest hid-sige pres fra organisationer og forældre, som stod hernelde på slotspladsen, fik gennemført en sådan ændring af fripladsreglerne, at de borgerlige partier i dag kan skryde af, at der faktisk ikke var ret mange forældre, der meldte sig ud på grund af økonomiske vanskeligheder, men det var ikke noget, der lå i forslaget, da vi fik forslaget på bordet, det blev presset frem igennem socialdemokratiets og SF's indsats og igennem demonstrationer på slotspladsen og på anden måde. Det var sådan, vi fik disse fripladsgrænser ændret efter min bedste opfattelse.

Jeg har i denne situation oplevet, at der kan forhandles. Jeg nævnte spørgsmålet om centralregistrering ved førstebehandlingen af det forslag, som vi behandler her i dag, og fik et omgående tilsagn. Umiddelbart efter dette har jeg fået tilsagn om, at vi bør kigge på fripladsgrænserne med henblik på en eventuel regulering af disse fripladsgrænser. Der har kunnet tales om alle tænkelige spørgsmål. Umiddelbart efter at udvalgsrådet blev påbegyndt, åbnede socialdemokratiet og socialistisk folkeparti døren for forhandling med de borgerlige partier om en eventuel anden anvendelse. Dette på trods af, at det altså medfører, at jeg her i dag må stå og erkende, at jeg har skiftet opfattelse, selv om det er noget af det mest upopulære, der kan ske i dansk politik. Det er noget, som virkelig kan ramme en mand hårdt, hvis han siger, at man har et standpunkt, til man tager et nyt; det er sådan noget, der skabes mundheld over. Til trods for det har